

Občanské sdružení ROSA – centrum pro týrané a osamělé ženy

Domácí násilí

Sociologická sonda klientek o.s. ROSA a jejich dětí za rok 2007

© ROSA, 2008 , Mgr. Martina Hronová, Marie Vavroňová

Praha, 29.7.2008

1. Domácí násilí

„Domácím násilím je obecně rozuměno takové chování, které u jednoho z partnerů způsobuje strach z druhého. Skrze užití moci, kterou tento strach poskytuje, kontroluje násilný partner chování druhého. Domácí násilí může nabývat formy fyzického, sexuálního a psychického násilí, donucené sociální izolace a ekonomické deprivace.“ (Ruhl, D. 1996)

- Pojmem domácí násilí označujeme fyzické, sexuální, psychické a ekonomické násilí, ke kterému dochází mezi blízkými osobami. Toto násilí je opakované a má vzrůstající tendenci. Objevuje se mezi lidmi všech úrovní sociálního postavení, nezávisle na vzdělání, ekonomické situaci, rase či příslušnosti k etnickým skupinám.
- Většinu obětí domácího násilí tvoří ženy (95 %) ¹, přičemž pachatelé jsou současní nebo bývalí partneři. V případě domácího násilí nejde o „hádky“ rovnocenných partnerů, ale cílené chování jednoho z partnerů, který za použití moci a kontroly vyvolává u druhého z partnerů strach. Studie ve světě říkají, že obětí domácího násilí je každá čtvrtá až každá třetí žena. Podle jediné reprezentativní studie v ČR na téma domácího násilí, zažije některou z forem domácího násilí během svého života 38 % žen v ČR. ²

Domácí násilí má svá specifika:

- Násilník i oběť jsou blízké osoby, v domácím násilí tak hraje roli citová blízkost, ale i ekonomická závislost.
- Násilí se odehrává v soukromí a beze svědků (jedinými tichými svědky bývají děti, a to až v 95 % případů domácího násilí).
- Násilník používá manipulativní techniky, cílem je udržení moci a kontroly nad životem oběti. Mívá nedostatek empatie, bývá to člověk „dvojitá tvář“ – navenek milý a komunikativní, doma despota. Násilí se nedopouští v důsledku „nezvládnutí“ agrese, ale protože má pocit, že má na takové chování „nárok“. Mezi základní charakteristiku pachatelů násilí patří: nepřijímání odpovědnosti za své chování, obviňování partnerky za násilí, kterého se oni sami dopouštějí, nízké sebevědomí, zlehčování násilí, odlišné chování doma a na veřejnosti.
- K domácímu násilí dochází opakovaně, od zcela nenápadných projevů jako psychické znevažování, ponižování, přes kontrolu a postupně nabývá na intenzitě – jak v četnosti tak v závažnosti útoků.
- K domácímu násilí dochází v cyklech: znamená to, že se střídají období vzrůstání napětí a násilí, období omluv „s květinami“ a usmiřování, období relativního klidu a opětovného narůstání tenze a opětovného násilí. Neustálé střídání násilí a milujícího chování udržuje oběť ve vztahu a odrazuje ji od odchodu – věří, že se násilný partner změní.

Formy domácího násilí

- psychické násilí: nadávky, bezdůvodné obviňování, pokořující poznámky, urážky s cílem zničit sebevědomí a rovnováhu oběti (jsi neschopná, beze mě nic nedokážeš, jsi nula, neschopná hysterka) pomlouvání, ponižování, zesměšňování, odepírání spánku, jídla, vyhrožování sebevraždou, sociální izolace (zákaz návštěv příbuzných, přátel, zamykání) sledování telefonátů, nečekané kontroly, sledování, vzbuzování strachu, pronásledování, ničení osobních věcí oběti, výhrůžky (jestli odejdeš, zničím tě, zabiju tě, seberu ti děti a už je nevidíš, stejně ti nikdo neuvěří...)
- fyzické násilí – facky, rány pěstí, kopance, škracení, smýkání, tahání za vlasy, ohrožování zbraní

¹ M. Vavroňová, Z. Prokopová, Intervence v případech domácího násilí, str. 3, citace zprávy OSN

² S. Pikálková, Mezinárodní výzkum násilí na ženách, Sociologický ústav AV ČR, 2003

- ekonomické násilí: vytváření ekonomické závislosti na partnerovi, např. omezení přístupu k penězům, přidělování peněz po malých částkách a jejich přesné vyúčtování, nucení posílat peníze na konto partnera, zákaz pracovat
- sexuální násilí: nucení k sexu násilím nebo výhrůzkami, nucení k nepříjemným sexuálním praktikám, znásilnění

Poznámka: přesné statistiky o domácím násilí v ČR neexistují ani údaje, kolik žen bylo svým partnerem zavražděno. Policie vede jen statistiku trestných činů podle §215a, celkovou statistiku vražd, kde ovšem nerozlišuje důvody, zda šlo o domácí násilí nebo jiné příčiny, policie eviduje případy vykázaní podle §135/2006 Sb.

Metoda statistiky:

Ženy – oběti domácího násilí. Pro statistiku jsou využita data klientek o.s. ROSA, které jsou oběťmi domácího násilí ze strany svého partnera – manžela, druha, přítele. Do souboru nejsou počítány data klientek, které o.s. ROSA navštívily z jiných důvodů (konzultace k násilnému vztahu dcery, násilí mezigenerační (matka - násilný syn, dcera - násilný otec, dcera - násilná matka).

Děti – svědci domácího násilí – jsou použita data klientek, které uvedly v rozhovorech a dotaznících. Do souboru jsou zahrnuty děti žijící v jedné domácnosti s klientkou – společné děti ze vztahu, děti z prvního manželství partnerů pokud žijí s nimi ve společné domácnosti.

Děti - oběti domácího násilí – jsou použita data klientek, které uvedly v rozhovorech a dotaznících. Do souboru jsou zahrnuty děti žijící v jedné domácnosti s klientkou – společné děti ze vztahu, děti z prvního manželství partnerů pokud žijí s nimi ve společné domácnosti.

2. Statistika ROSA: Služby poskytované ženám – obětem domácího násilí

Občanské sdružení ROSA v rámci komplexní psychosociální pomoci ženám – obětem domácího násilí a jejich dětem poskytuje od roku 1998 tři základní služby, tyto sociální služby byly v roce 2007 registrovány:

- Informační a poradenské centrum ROSA
- Azylové ubytování s utajenou adresou pro ženy oběti domácího násilí a jejich děti
- Telefonická krizová pomoc

V roce 2007 prošlo Informačním a poradenským centrem ROSA **214 klientek**, kterým bylo poskytnuto celkem **1445 výkonů** a to formou sociálně-právních, sociálně-terapeutických, psychologických a psychosociálních konzultací. V roce 2007 bylo **v azylovém domě** a bytech ubytováno **29 žen a 27 dětí**. V roce 2007 bylo poskytnuto na telefonické SOS lince a pevné lince celkem **1 705 krizových intervencí**. Prostřednictvím **internetového poradenství** bylo v roce 2007 poskytnuto **275 konzultací**.

TABULKA 1: služby o.s. ROSA , rok 2007

1. INFORMAČNÍ A PORADENSKÉ CENTRUM ROSA	
Nových klientek	214
SLUŽBA:	VÝKONŮ
Sociálně terapeutické konzultace	846
Sociálně právní konzultace	426
Právní poradenství	38
Psychologické - děti	28
Psychoterapeutické	16
Konzultace při terénní práci	22
Vypracování zpráv pro soudy, OSPOD	29
Osobní konzultace	27
Klub pro ženy - setkání	9
Terapeutická skupina pro ženy 8x1,5h	24
Celkem výkonů	1445
2. Azylové ubytování s utajenou adresou ROSA	
Ubytováno celkem žen za rok 2007	29
Ubytováno celkem dětí za rok 2007	27
SLUŽBY:	VÝKONY
Sociálně terapeutické konzultace	166
Sociálně právní konzultace	126
Osobní konzultace	102
Psychologické konzultace	60
Terénní práce	25
Dětská skupina	73
Provozní skupina žen	136
Arteterapie	18
Individuální konzultace dětské psycholožky	13
Celkem výkonů	719
3. Telefonická krizová intervence	
	intervencí
SOS krizová linka 602 246 102	638
Pevná linka 241432466	1067
Internetová poradna	275
celkem	1 980

Úhrn za období 1998 – 2007: Od roku 1998, kdy ROSA otevřela své Informační a poradenské centrum, do konce roku 2007, se na ROSU obrátilo **1483 nových klientek**, kterým bylo poskytnuto celkem **5378 konzultací**. **Azylové ubytování** pomohlo od roku 1998 do konce roku 2007 celkem **146 ženám a 157 dětem**. Od roku 1998 do konce roku 2007 bylo ženám poskytnuto **9372 telefonických krizových intervencí**.

2.1. Statistika o.s. ROSA : ženy – oběti domácího násilí.

V roce 2007 prošlo Informačním a poradenským centrem ROSA 214 klientek. Pro účely statistiky byly zpracovány data 194 klientek (zbývající data nebyla použita z těchto důvodů: 3x šlo o násilí dětí k rodičům, 4x byl agresivní otec k dospělým dětem, 2x byla agresivní matka a od ostatních klientek nebyly získány úplné údaje).

2.2. Oběti a pachatelé domácího násilí

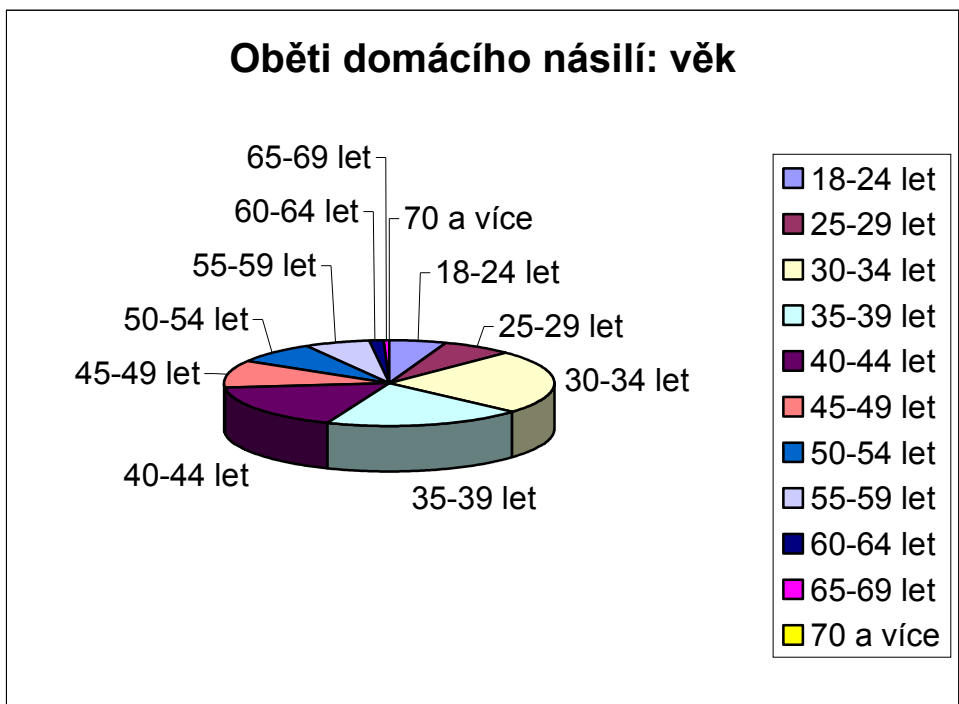
Hledat pomoc v případech domácího násilí nejčastěji přicházejí ženy ve věkové skupině 30 – 44 let, konkrétně ve věkových skupinách 30 – 34 let (24,2 % žen), následují kategorie 35 – 39 let (19,6 % žen) a 40 – 44 let (16,5 % žen) a. Tedy ženy mladšího středního a středního věku, které jsou na mateřské dovolené nebo mají děti školního věku.

Pokud jde o jejich partnery, nejčastěji jsou mezi těmi, kdo se násilí dopouštějí, zastoupeny věkové skupiny 35 – 39 let (20 %), 50 – 54 let (15 %), 40 – 44 let a 45 – 49 let (14,5 %) a 30 – 34 let (13,5 %).

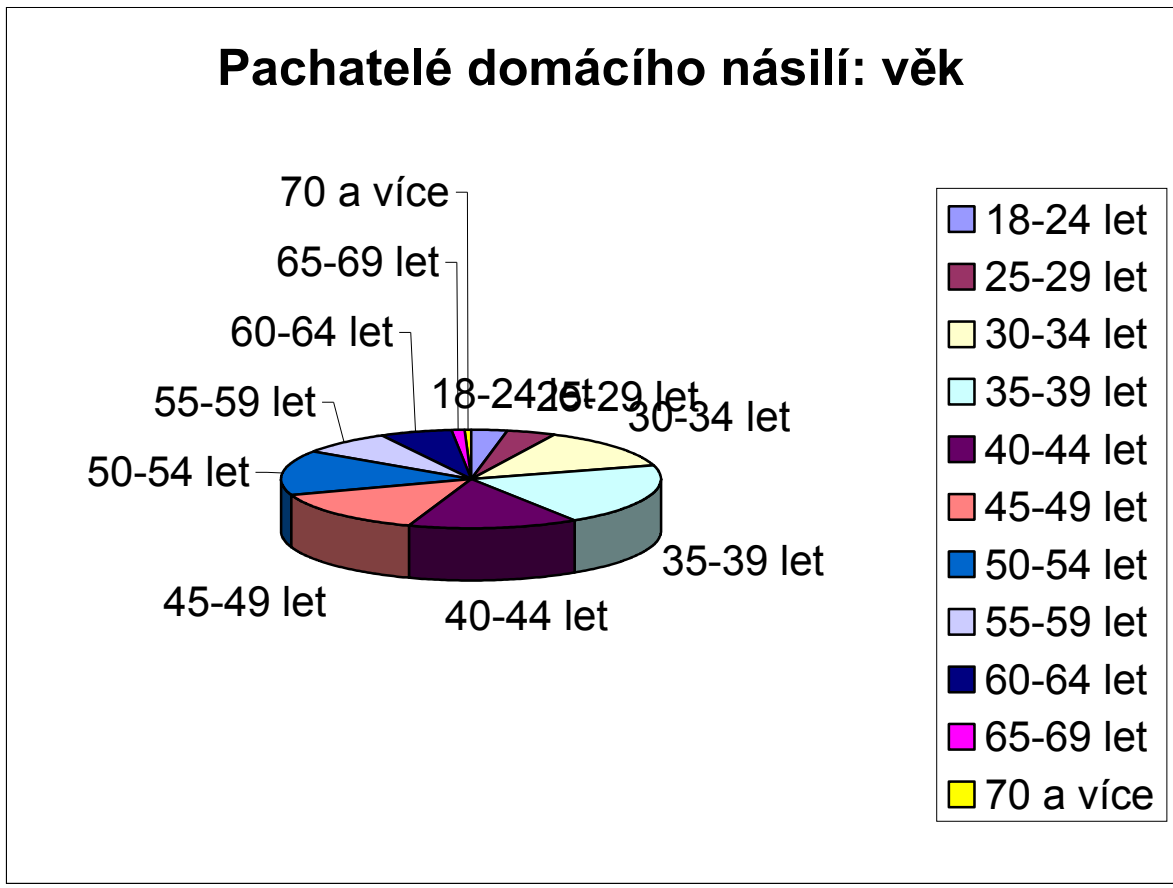
TABULKA 1 . Věk obětí a pachatelů domácího násilí

Věk	Oběti (počet)	v %	Pachatelé (počet)	v %
18 – 24	11	5,7	6	3
25 – 29	13	6,2	8	4
30 – 34	47	24,2	26	13,5
35 – 39	38	19,6	39	20
40 – 44	33	16,5	28	14,5
45 – 49	20	10,3	28	14,5
50 – 54	16	8,2	29	15
55 – 59	12	6,2	15	7,7
60 – 64	3	1,55	12	6,2
65 – 69	1	0,5	2	1
70 a více	0	0	1	0,5
celkem	194	100 %	194	100 %

Graf1 : Věkové rozložení klientek (obětí domácího násilí)

Graf 2. Věkové rozložení pachatelů domácího násilí

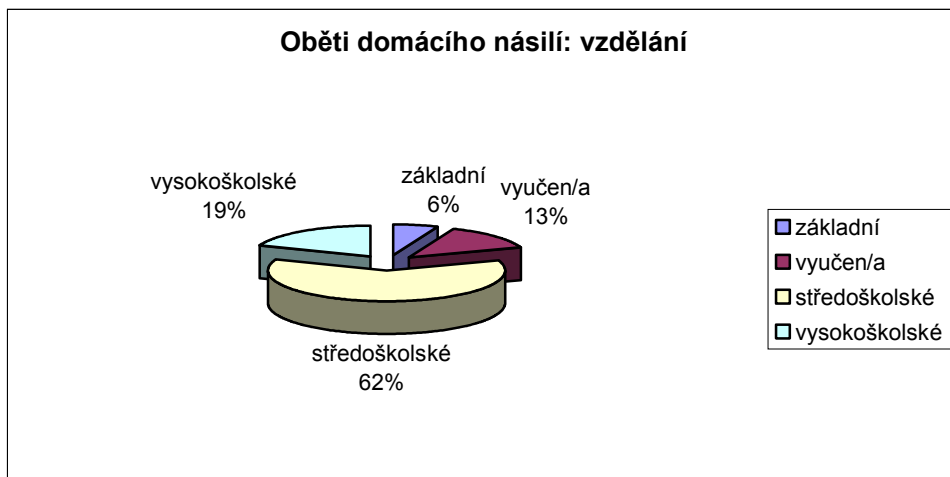
Opakované statistiky potvrzují, že domácí násilí zažívají lidé bez ohledu na své vzdělání či sociální postavení. Mezi oběťmi domácího násilí jsou nejčastěji zastoupeny ženy se středoškolským vzděláním (61,5 %), následují ženy s vysokoškolským vzděláním (19 %). Muži, kteří se dopouštějí násilí na svých partnerkách jsou nejčastěji vyučení (33,5 %), těsně následováni muži se středoškolským vzděláním: (32,5 %) a vysokoškoláci (28 %).

V roce 2007 nebylo sledováno povolání oběti a pachatele. Statisticky významnou skupinu tvoří ženy na mateřské dovolené – 20 % klientek a dalších 13 % žen není ekonomicky aktivních či je vyloučeno z trhu práce (studentky, nezaměstnané ženy, ženy v důchodu, ženy v domácnosti). Celkem v úplné či částečné ekonomické závislosti na svém partnerovi tedy žije 33 % žen – obětí domácího násilí.

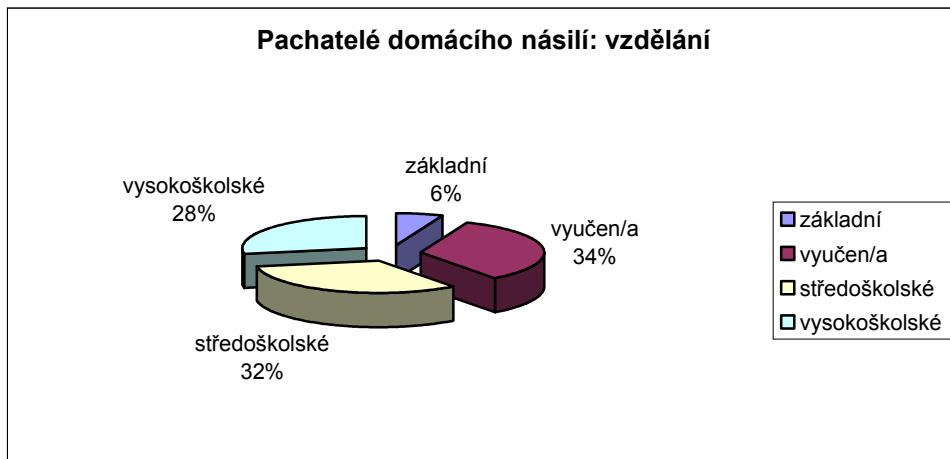
TABULKA 2. Vzdělání obětí a pachatelů domácího násilí

vzdělání	oběti (počet)	v %	pachatelé (počet)	v %
základní	12	6	12	4,5
vyučen/a	26	13	65	32
středoškolské	119	62	63	37,5
vysokoškolské	37	19	54	26,5
celkem	194	100 %	200	100 %

Graf 3. Vzdělání obětí domácího násilí

Graf 4. Vzdělání pachatelů domácího násilí

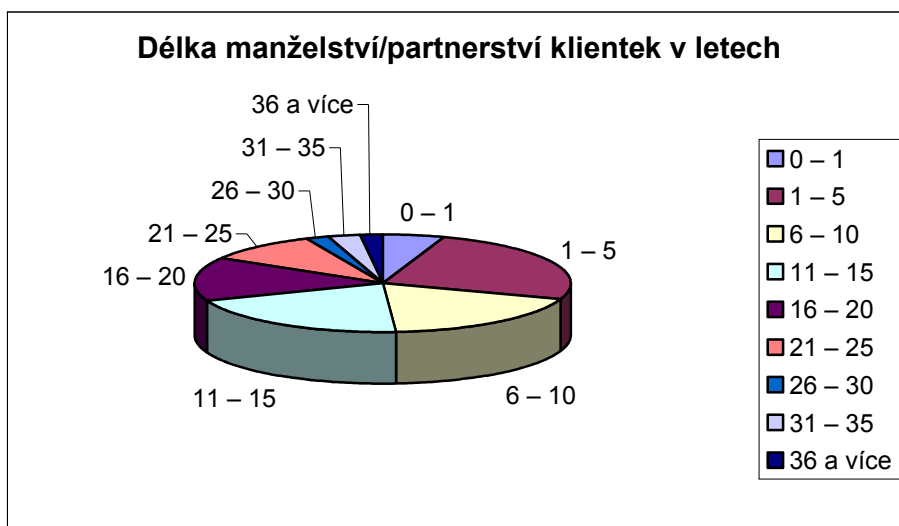

Ženy, které přicházejí řešit svůj problém s domácím násilím, žijí v manželském svazku nebo partnerském nejčastěji 1 -5 let (25,2 % žen), následují skupiny s délkou vztahu 11 - 15 let (20 %) a 6 - 10 let (18,6 % žen).

TABULKA 3. Délka manželství/partnerství

Let	počet obětí	v %
0 – 1	10	1,5
1 – 5	49	25,2
6 – 10	36	18,6
11 – 15	39	20
16 – 20	28	14,4
21 – 25	19	9,8
26 – 30	4	2
31 – 35	5	2,5
36 a více	4	2
	194	100 %

Graf 5. Délka manželství/partnerství obětí násilí

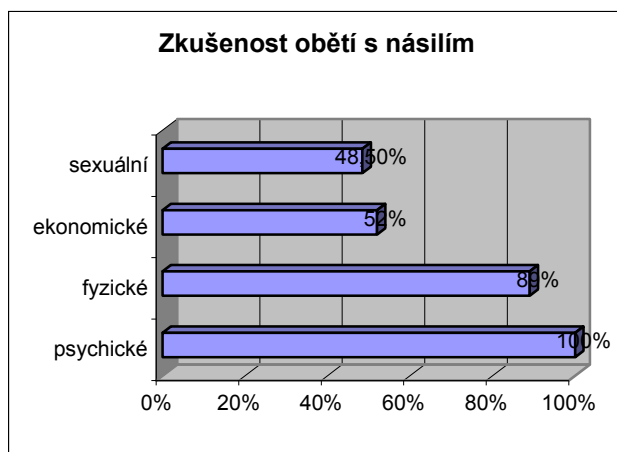

2.3. Formy násilí na ženách

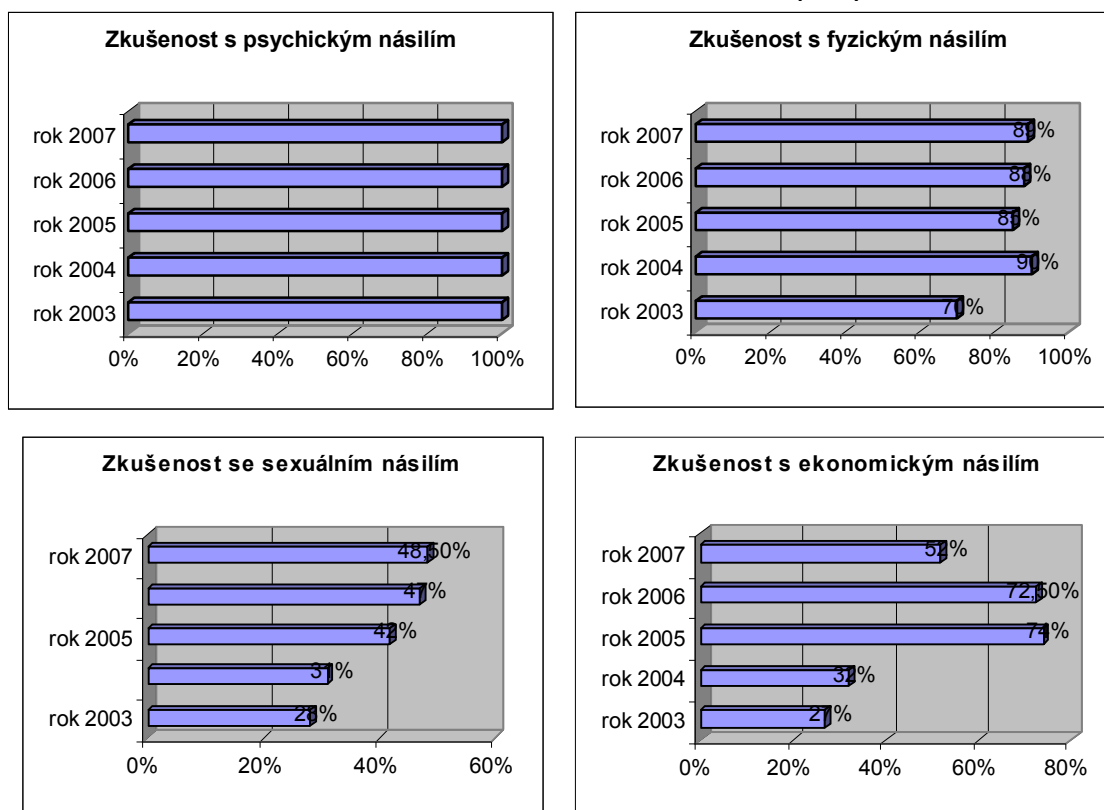
Domácí násilí má několik podob od psychického, přes ekonomické, sexuální až po fyzické. Z našich dat vyplývá, že

- **100,0 %** našich klientek, obětí domácího násilí, má zkušenost s **psychickým násilím**
- **89 %** žen, obětí domácího násilí, má zkušenost s **fyzickým násilím**
- **52 %** žen, obětí domácího násilí, má zkušenost s **ekonomickým násilím**
- **48,5 %** žen, obětí domácího násilí, má zkušenost se **sexuálním násilím**

Graf 6. Zkušenost obětí s násilím, 2007

Graf 7a,b,c,d. Zkušenost klientek - obětí s formami násilí (v %) , v letech 2003 – 2007

Všechny ženy ze sociologické sondy se setkaly s **psychickým násilím**. To má nejčastěji podobu ponižování, zesměšňování, snižování a shazování (jsi blbá, nemožná, neschopná, beze mě jsi nic, nic nedokážeš, nic neumíš, jsi tupá, neschopná, nedokážeš ani..., neumíš to pořádně...).

Ženy se ale setkávají i s hrubými nadávkami, kontrolou, omezováním (nesmí chodit k příbuzným, nesmí mít přátele, některé nesmí chodit do práce, jejich cesta z práce domů je kontrolována, je jim kontrolován telefon, spodní prádlo, partner je sleduje, natáčí, odposlouchává telefon), musí poslouchat příkazy a zákazy. Jejich partner jim odepírá jídlo, spánek, vyhrožuje zabitím, sebevraždou, únosem dětí, sebráním dětí.

S ponižováním se setkala v letošní sondě 100 % žen, vulgarismy slyší 82 % žen, vydírání, zastrašování 82 % žen, kontrolováno je 76 % žen. Výhrůžky zabitím vyslovilo 54 % násilníků. Kontroly, zákazy a příkazy poznalo 76 % žen. S omezováním a izolací má zkušenost 52 % žen.

TABULKA 4. Psychické násilí

formy	počet klientek	v %
ponižování, snižování, zesměšňování	194	100
vulgarismy, nadávky	159	82
vydírání, zastrašování	159	82
kontrola, zákazy, příkazy	147	76
křik	140	72
partner vyžaduje poslušnost	120	62
partner žárlí	112	58
výhrůžky zabitím	105	54
omezování a izolace	100	52
výhrůžky sebevraždou	63	32,5
výhrůžky se zbraní	37	19
ničení věcí	15	8
pronásledování	10	5

S **fyzickým násilím** se setkala 89 % našich klientek. Nejvíce žen se setkala s opakovaným fackováním (58 % žen), s bitím a ranami pěstmi (48 % žen), bito do hlavy a obličej, hlavou o zeď či nábytek bylo celých 29 % žen. Škrcceno bylo 37 % žen, sraženo 36,5 % žen, zkopáno 24 %. Další ženy byly tahány za vlasy, krouceny ruce, byly páleny žehličkou, polity horkou tekutinou, pokousány. Zarážející je že **14 % žen bylo bito v těhotenství**. Nešlo přitom jen o „facky“ ale i surové útoky včetně zkopání.

TABULKA 5. Fyzické násilí

Forma	počet klientek	v %
opakované fackování	112	58
bití, rány pěstí	93	48
škrccení	72	37
sražení, pád, prohození	71	36,5
bití do hlavy, obličej, hlavou o...	57	29
kopání	47	24
bití v těhotenství	27	14
kroucení rukou	25	13
trhání/tahání za vlasy	22	11,3
ohrožováno nožem	15	6,4
ohrožováno střelnou zbraní	6	3
násilí proti zvířatům	6	3
plivání	4	2
kousání	3	1,5
polití horkým čajem	2	1
bití krátce po porodu	2	1
pálení žehličkou	1	0,5
ohrožování sekýrou	1	0,5

S **ekonomickou kontrolou** se setkala 101 žen (52 % klientek). Cíleně málo peněz od partnera dostává 36,6 procenta žen. Žádné peníze na chod domácnost nedostává 16 procent žen. Dalších 9 % žen musí o peníze prosit, jsou jim přidělovány po malých bankovkách a poté musí předložit vyúčtování. Zakázáno pracovat má 8 % klientek.

Sexuální násilí ve vztahu zažilo 94 žen (48,5 %). Nejčastěji ženy uvádějí vynucený sex (44,5 %), dále pak nepříjemné sexuální praktiky (17,5 %), dalších 10,3 % žen bylo svým partnerem znásilněno.

4. Statistika ROSA: Děti – svědci a oběti domácího násilí.

V roce 2007 prošlo Informačním a poradenským centrem 214 klientek, využita ke statistice byla data 194 žen. Ve vztazích těchto žen žilo ve společné domácnosti celkem 300 dětí. **Svědky domácího násilí bylo 283 z nich , tedy 94,3 % dětí.** Což je zcela stejné procento jako v předchozích třech letech. Dalších 6 procent dětí svědky násilí na jejich matkách asi nebylo nebo nebylo – nemáme tento údaj od žen k dispozici. Pouze u čtyř dětí ženy uvedly: Ne, moje dítě není a snad nebylo svědkem násilí.

Nejen svědky, ale i oběťmi domácího násilí se stalo 119 dětí, což je 40 % ze všech dětí. Tyto děti jsou psychicky týrány, fyzicky napadány, ať při obraně matky nebo přímo svým otcem.

4.1. Dětská svědeckví násilí

Děti, které žijí v rodinách, kde dochází k násilí, jsou velmi často nejen svědky, ale i oběťmi domácího násilí. Často se navíc stávají prostředkem k manipulaci nebo získání opětovné kontroly nad obětí (matkou). Malé děti mohou mít zkušenost s násilím už ve velmi raném věku. Ačkoli se může zdát, že malé dítě nemůže nic takového vnímat, není to tak. I malé děti jsou si vědomy násilí a čím blíže jim se odehrává, tím více je tento traumatický zážitek poznamenává.

Děti, které jsou svědky násilí, jsou ohroženy v kterémkoli věku. Už kojenci a batolata ne zcela rozumějí násilí, ale vycítí nebezpečí, náladu těch, kteří o ně pečují, křik, prudké pohyby. Zkušenost násilí v raném věku, kdy dítě potřebuje cítit bezpečí a jistotu, může podle mezinárodních výzkumů ovlivnit negativně rozvoje funkcí mozku – pro děti může být později obtížné koncentrovat se, učit se, cítit empatii, rozvíjet zdravé vztahy. Děti se zkušeností násilí mají problém naučit se důvěřovat, mít rád. Opakovaná svědeckví násilí vyvolává v dětech obrannou reakci: mají pocit, že pokud se emočně oddělí od okolí, už se nic nemůže stát. Tím ale mohou čelit vážným potížím v pozdějším životě.

Děti, které se stávají svědky násilí v rodině, jsou ohroženy a to psychicky i emocionálně. Tyto děti zažívají pocity hněvu a strachu, neví jak se s nimi vyrovnat, cítí vinu – vinu, že nedokáží násilí zastavit, vinu, že oni mohou za násilí, vinu, že mají toho, kdo bije i přes všechno rády. Mají strach z opuštění – strach že přijdou o rodiče, strach že ten kdo bije půjde do vězení, pokud se někomu svěří. Cítí odpovědnost za týrání. Tyto děti se stávají subjekty a svědky odmítání, nestálosti, protikladného chování, násilí. Mívají narušené vztahy s vrstevníky, protože kvůli devastujícímu prožitku násilí, vnímají a reagují trochu jinak. Často se z nich stávají „malí dospělí“, protože jsou v dětském věku přinuceni zaujmout roli dospělého. Na druhé straně se u nich objevují projevy již překonaných vývojových období.³

Protože domácí násilí není „ojedinělá hádka“, ale systematické a promyšlené týrání a napadání, které se opakuje a má narůstající charakter, je v těchto situacích vážně ohrožen vývoj dítěte, jeho psychické, fyzické i mentální zdraví. Děti jsou v neustálém napětí, ztrácejí pocit bezpečí, cítí se bezmocné. I tam, kde děti nejsou přímými účastníky konfliktu, děti „tuší“, vycítí atmosféru bezmoci, nejistoty, nervozity, agrese, strachu. Světová zdravotnická organizace (WHO) přitom už pouhou přítomnost dítěte u napadení matky kvalifikuje jako psychické týrání dítěte.

Děti, svědci domácího násilí bývají vlivem zažitého vzorce chování více agresivní a nebo jsou naopak bázlivé, trpí depresi, psychosomatickými obtížemi, posttraumatickými stresovými poruchami. Cítí se viny za to, že je někdo týrá, myslí si, že si samy týráni „zaslouží“, cítí se viny i za to, že je týrána jejich matka. Žijí v neustálém strachu, že se násilí

³ B.Vargová, PhDr., Od dobrého úmyslu k dobré spolupráci, Manuál pro efektivní interdisciplinární spolupráci v případech domácího násilí, ROSA, 2006

bude opakovat, že budou opuštěny. Cítí se vinny, že mají svého trýznitele rády. Jsou zmatené ve svých pocitech: násilného rodiče se na jednu stranu bojí, nenávidí ho, zároveň ho mají rády. Od násilného rodiče se učí svalovat odpovědnost na druhé, obviňovat z neúspěchů okolí.

Převážně dívky trpí malou sebeúctou, sebedůvěrou, mají spíše problémy vnitřní – deprese a somatické potíže. Převážně chlapci vykazují problémy vnější – agrese. Neplatí to ale vždy. Jsou i dívky, které přebírají násilný model chování a chovají se agresivně k matce či k vrstevníkům ve škole a jsou zároveň chlapci, kteří prožitek násilí zvnitřňují a mají psychické a psychosomatické potíže, sklony k sebepoškozování, depresím.. Děti, které se staly svědky násilí a nebo sami prožívají psychické násilí, mohou mít potíže se sebekontrolou, přestávají komunikovat s vrstevníky, mohou se mentálně zpoždovat. Řada dětí trpí stresem vyvolanými indispozicemi, jako jsou bolesti hlavy, břicha, žaludku, teploty, obzvlášť, pokud stále žijí jedné domácnosti s tím, kdo se dopouští násilí. Děti opakovaně prožívají stavy úzkosti, mají poruchy spánku, regrese – navracejí se do předchozích vývojových období. U některých dětí, které se cítí ohroženy násilím, se posttraumatické reakce projevují opakujícími disociativními stavy. Symptomy posttraumatické stresové poruchy jsou: opakující se myšlenky na traumatickou událost, noční můry, vyhýbání se místům, lidem, aktivitám, které jim připomínají událost, ztráta zájmu o oblíbené aktivity, pocity osamocení, prázdnota, smutek, obavy, vznětlivost, snadné rozzlobení, polekání.

Vliv svědectví prožitého násilí na děti záleží na více faktorech, kterými jsou věk a pohlaví dítěte, míra brutality násilí, reakce okolí (podpora či netečnost), nestabilní výchova a tělesné tresty, zkušenosti a možnosti vytvořit si pozitivní emocionální vazbu na otce (Peled and Davis, 1995).⁴

Navíc posttraumatické stresové poruchy přetrvávají do budoucnosti a mohou se projevit až při volbě partnera, ve vlastní rodině, partnerských vztazích a výchově vlastních dětí. Násilí je naučené chování – děti mají tendenci opakovat chování svých rodičů. Pokud v rodině byl model tolerance násilí, je velká pravděpodobnost, že se v další generaci opět projeví. Děti se mohou naučit, že násilí je legitimní.

Děti, které samy zažily násilí, ať jako jeho svědci a nebo dokonce oběti, se mohou chovat násilně, mohou převzít toto chování za normální a přirozené. Jindy pod vlivem prožitého násilí naopak mohou v budoucnu převzít roli oběti. Svědectví násilí v dětství vyvolává v dospělosti deprese, posttraumatické symptomy, nízkou sebeúctu mezi ženami a posttraumatické symptomy mezi muži.⁵

Mezinárodní výzkumy ukazují, že existuje korelace mezi týráním dětí a domácím násilím. Studie provedená v celých USA ukázala, že 50 % mužů, kteří často napadají své ženy, také často útočí na své děti. Podle stejné studie v USA si je 90 % dětí vědomo násilí namířené na jejich matku.⁶

⁴ B.Vargová, PhDr., Od dobrého úmyslu k dobré spolupráci, Manuál pro efektivní interdisciplinární spolupráci v případech domácího násilí, ROSA, 2006

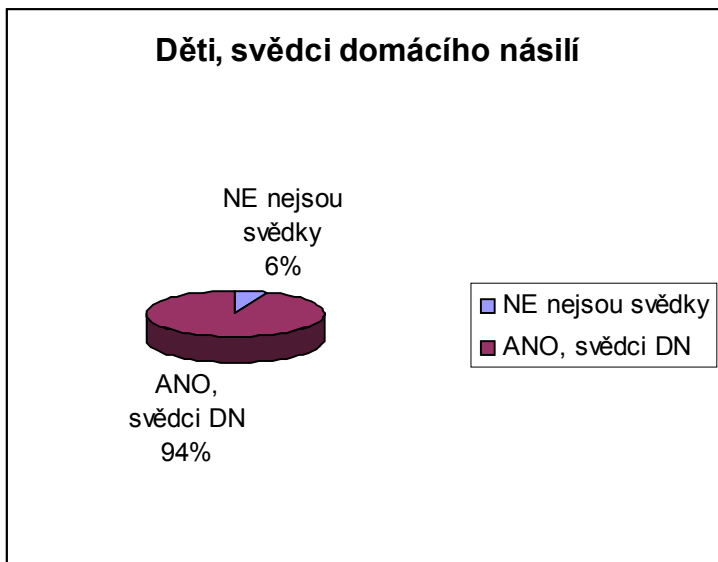
⁵ J.L.Endleson, Ph.D.:Problems Associated with Childrens Witnessing of Domestic Violence, University of Minnesota, School of Social Work, Applied Research Forum

⁶ E.Cohen, B. Walthal: Silent Realities, The National Child Welfare Resource centre from Family, Washington DC, Jan. 2003, Womens Rural Advocacy Programs: The Effects of Domestic Violence on Children

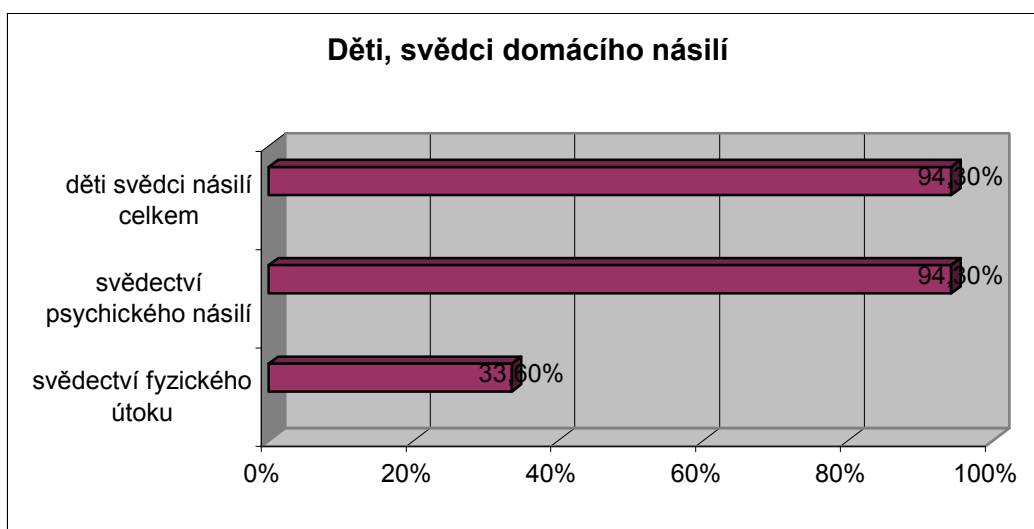
4.2.Statistika ROSA: Děti, svědci domácího násilí

Ve vztazích našich klientek v roce 2007 žilo 300 dětí. Z nich 283 **dětí (94 % dětí) bylo svědky domácího násilí** namířeného na jejich matky. Děti se stávají svědky nejen psychického násilí (zesměšňování, shazování, ponižování, vulgárních nadávek, výhrůžek), ale i fyzických útoků na své matky (fackování, kopání, bití, topení, znásilnění, škrcení) . Všechny z těchto dětí (94,3 %) jsou **svědky psychického násilí** (nadávek, ponižování a dalších forem psychického násilí, **fyzický útok na svou matku zažilo 33,6 % dětí.**

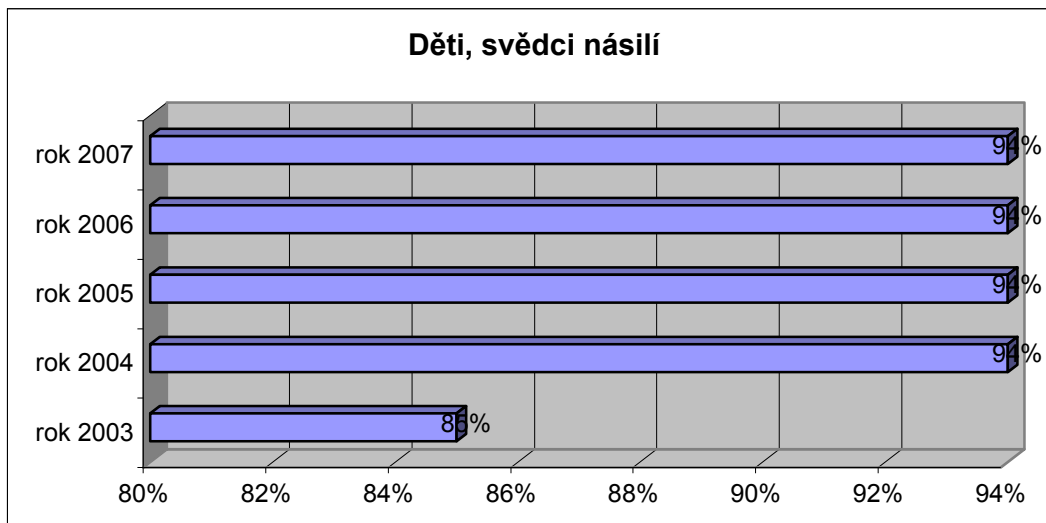
Graf 8. Děti, svědci domácího násilí, 2007

Graf 9. Děti svědci domácího násilí, 2007

GRAF 10. Děti svědci násilí 2003 – 2007

TABULKA 7. Děti svědci násilí, počet a věková struktura dětí, rok 2007

DĚTI: ANO, SVĚDKY DOMÁČÍHO NÁSILÍ					
Věk	dívky(počet)	dívky(v %)	chlapci(počet)	chlapci(v%)	
0 – 4	19	6,3	23	7,6	
5 – 9	32	10,6	40	13,3	
10 – 14	25	8,3	40	13,3	
15 – 19	30	10	27	9	
20 a více	24	8	23	7,6	
celkem	130	43,3	153	51	
TOTAL: CELKOVÝ POČET DĚTÍ SVĚDKŮ DN			283 dětí =	94,3	% dětí

DĚTI: NE, NEJSOU A ASI NEJSOU SVĚDKY DOMÁČÍHO NÁSILÍ					
Věk	dívky(počet)	dívky(v %)	chlapci(počet)	chlapci v %)	
0 – 1	0	0	2	0,6	
1 - 4	1	0,3	0	0	
5 – 9	1	0,3	1	0,3	
10 – 14	4	1,3	3	1	
15 – 19	0	0	0	0	
20 a více	3	1	2	0,6	
celkem	9	3	8	2,66	
TOTAL: CELKEM NEJSOU SVĚDKY DN			17 dětí =	5,7	% dětí

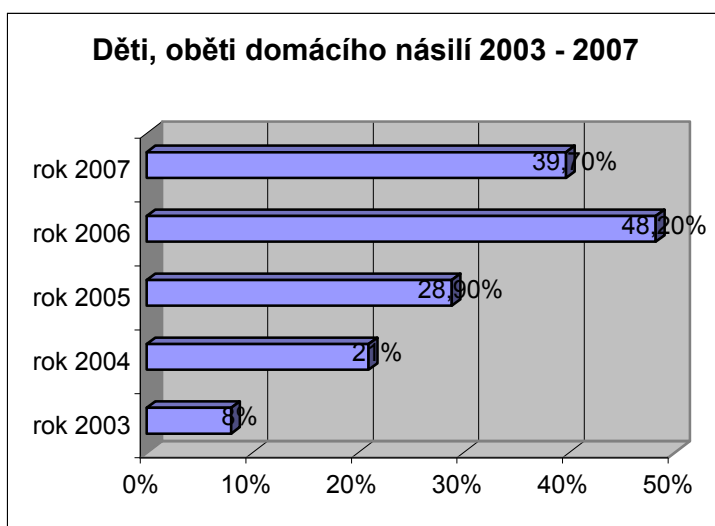
4.3. Statistika ROSA: Děti, oběti domácího násilí

Nejen svědky, ale i **oběťmi domácího násilí se stalo celkem 119 dětí, což je 39,7 % dětí.** Například průzkumy ve světě uvádějí, že mezi domácím násilím a násilím na dětech existuje korelace. Pachatelé domácího násilí týrají své děti ve 40 – 60 % případů (Hester, 1998).

TABULKA 8. Děti, oběti domácího násilí – počet a věková struktura

DĚTI, OBĚTI DOMÁCÍHO NÁSILÍ				
Věk	dívky(počet)	dívky(%)	Chlapci(počet)	chlapci(v%)
0 – 4	5	1,6	10	3,3
5 – 9	9	3	19	6,3
10 – 14	14	4,6	18	6
15 – 19	14	4,6	10	3,3
20 a více	10	3,3	10	3,3
celkem	52	17,3	67	22,3
TOTAL : Celkem počet dětí, obětí DN			119 dětí=	39,7 % dětí

Graf 11. Děti oběti domácího násilí 2003 – 2007

Tyto děti jsou vážně psychicky týrány : jsou svým otcem omezovány, jsou ponižovány, je jim vulgárně nadáváno, jsou zesměšňovány, snižovány, , přehnaně kontrolovány, je jim odpírán spánek, jídlo, jsou šikanovány, je jim vyhrožováno, malým dětem jsou dávány informace „maminka umřela“, „maminka tě nemá ráda, najdeme jinou mámu“, mají zakázáno navštěvovat kamarády, příbuzné. Pokud ale vezmeme v úvahu premisu WHO, že pouhá přítomnost u násilí je psychickým týráním dítěte, pak je psychicky týráno všech 94 procent dětí, svědků domácího násilí.

Podle informací poskytnutých klientkami tyto děti byly i fyzicky týrány: byly škrceny, drženy pod krkem, bity vařečkou do hlavy, bity páskem, měly vylomeny zub, modřiny, podlitiny, výjimkou není ani udeření batolety, fackování, sprchování studenou vodou, udeření dítěte při útoku na matku, která dítě měla v náručí (kojila), byly odhozeny, zkopány. Nebo tyto děti utrpí zranění při obraně matky.